В одного селянина служачи,
Собака із Конем якось змагатись стали.
— Чи ба! — Барбос говорить.— Пан який... мовчи!
Про мене, й зовсім з двору хай тебе б прогнали.
Ну, що таке: возить або орать!
Про те, щоб ти зугарен був,— щось не чувать;
Чи можна ж бо тобі рівнятися зі мною?
Ні вдень ані вночі не знаю я спокою:
Коло отари вдень я бігаю, сиджу,
Вночі ось хату стережу.
— Звичайно,— Кінь йому,— розумний ти,
Ведеш ти річ правдиву;
Але — коли б то не орав я ниву,
То нічого було б тобі тут стерегти.